

De verschillende belasting op dividenden die moedermaatschappijen van een fiscaal geïntegreerde groep ontvangen naargelang van de plaats van vestiging van de dochterondernemingen is in strijd met het Unierecht

Een dergelijk verschil in behandeling doet zonder rechtvaardiging afbreuk aan de vrijheid van vestiging

Naar Frans recht kunnen dividenden die een moedermaatschappij ontvangt voor deelnemingen in andere vennootschappen van haar totale nettowinst worden afgetrokken en zijn zij op die manier van belasting vrijgesteld, met uitzondering van een aandeel van 5 % voor kosten en lasten in verband met de deelnemingen. Wanneer de dividenden afkomstig zijn van vennootschappen die behoren tot een fiscaal geïntegreerde groep kan het aandeel voor kosten en lasten echter van de winst worden afgetrokken, zodat de dividenden uiteindelijk aan geen enkele belasting zijn onderworpen. Aangezien uitsluitend in Frankrijk gevestigde vennootschappen deel kunnen uitmaken van een dergelijke fiscale groep, sluit de betrokken regeling de moedermaatschappijen die dochterondernemingen hebben in andere lidstaten uit van de volledige belastingvrijstelling van de ontvangen dividenden. Voor dividenden die afkomstig zijn van in andere lidstaten gevestigde dochterondernemingen is namelijk niet voorzien in de mogelijkheid om dat aandeel af te trekken, zodat de dividenden tegen 5 % belast blijven.

De onderneming Steria, lid van Groupe Steria, bezit deelnemingen in dochterondernemingen die zowel in Frankrijk als in andere lidstaten zijn gevestigd. Zij is van mening dat de Franse regeling de door het Unierecht gewaarborgde vrijheid van vestiging schendt, aangezien haar de aftrek van voormeld aandeel wordt geweigerd voor dividenden die zijn uitgekeerd door haar dochterondernemingen die in een andere lidstaat zijn gevestigd, terwijl zij daar wel recht op zou hebben gehad indien deze dochterondernemingen in Frankrijk waren gevestigd. De cour administrative d'appel de Versailles heeft deze kwestie aanhangig gemaakt bij het Hof van Justitie.

Bij arrest van heden oordeelt het Hof dat **de betrokken Franse regeling moedermaatschappijen met in andere lidstaten gevestigde dochterondernemingen benadeelt**, hetgeen het voor die vennootschappen minder aantrekkelijk kan maken om hun vrijheid van vestiging uit te oefenen door hen te ontraden om in andere lidstaten dochterondernemingen op te richten.

Voorts brengt het Hof in herinnering dat voormeld verschil in behandeling slechts verenigbaar is met de vrijheid van vestiging, indien het ziet op situaties die objectief gezien niet vergelijkbaar zijn of gerechtvaardigd is uit hoofde van een dwingende reden van algemeen belang. In dit verband is het Hof van oordeel dat de situatie van vennootschappen die behoren tot een fiscaal geïntegreerde groep vergelijkbaar is met die van vennootschappen die niet tot een dergelijke groep behoren, aangezien de moedermaatschappij in beide gevallen kosten en lasten draagt die verbonden zijn aan haar deelneming in haar dochteronderneming.

Tot slot is het Hof van oordeel dat het betrokken verschil in behandeling niet wordt gerechtvaardigd door een dwingende reden van algemeen belang, zoals de noodzaak om de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de lidstaten te handhaven. Dat verschil in

behandeling heeft immers alleen betrekking op binnenkomende dividenden die ingezeten moedermaatschappijen ontvangen, zodat de fiscale soevereiniteit van slechts één lidstaat aan de orde is. Evenmin kan de noodzaak om de samenhang van het betrokken belastingstelsel te handhaven, worden aangevoerd als dwingende reden van algemeen belang, aangezien de betrokken Franse regeling voor de moedermaatschappij van de geïntegreerde fiscale groep geen enkel fiscaal nadeel meebrengt dat zou opwegen tegen het haar toegekende belastingvoordeel (volledige vrijstelling van de belasting op dividenden).

Het Hof komt tot de slotsom dat **het door de Franse regeling ingevoerde verschil in behandeling niet verenigbaar is met de vrijheid van vestiging.**

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170